

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-053

Appellant is op 26 november 2018 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 86188 op de klacht van de competitieleider van de KNZB:

Datum: 23 november 2018.

Sanctie: met ingang van 24 november 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 8 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd, na afloop van welke periode een voorwaardelijke straf wordt opgelegd van 2 wedstrijden met ene proeftijd van 1 jaar..

Overweging: kopstoot (artikel L6.1).

Wedstrijd: ZVVS H2 – PSV Waterpolo H3, gespeeld op 17 november 2018.

Aan appellant is per 29 november 2018 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 17 december 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, lid, en mr. J. Anema, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 28 november 2018 met als bijlagen verklaringen van de trainers van appellant en tegenstander N. en een verklaring van scheidsrechter S. Ter zitting zijn appellant en scheidsrechter de heer V. verschenen.
3. In het scheidsrechtersrapport is vermeld dat appellant op de midvoor positie een achterwaartse kopstoot maakte en dat terwijl appellant niet werd vastgehouden, de bal niet in de buurt was en de bal ook nog niet onderweg was naar de midvoor positie. In zijn verweerschrift bij de Tuchtcommissie heeft appellant aangegeven dat hij tijdens voorafgaande trainingen van de trainer heeft geleerd om acties te maken op de midvoor positie, dat hij al meer dan vijftien jaar waterpolo speelt maar dat het spelen in het team van Heren 2 en het desbetreffende waterpoloniveau voor hem nieuw is, dat hij de tegenstander niet heeft geraakt en ook geen letsel heeft toegebracht, hoewel de scheidsrechter hem direct heeft bestraft met een UMV4.
4. Ter zitting geeft appellant aan dat hij ruimte heeft gemaakt zoals hij op de trainingen heeft geleerd, door als midvoor de midachter vast te houden bij de armen, schoolslagbewegingen te maken en daarna te draaien waardoor de tegenstander in onbalans raakt en appellant ruimte krijgt. Ook geeft hij opnieuw aan de tegenstander niet te hebben geraakt. Met betrekking tot de verklaring van tegenstander N. geeft appellant aan dat hij via het secretariaat van de vereniging de tegenstander zijn verweerschrift heeft gestuurd, waarna de tegenstander een verklaring heeft opgesteld.

Scheidsrechter V. geeft ter zitting aan dat appellant met zijn armen lag te zwaaien en daarbij de tegenstander hinderde. De bal werd naar appellant gespeeld en vervolgens maakte appellant een achterwaartse beweging met zijn hoofd waardoor het leek alsof de tegenstander is geraakt en de scheidsrechter heeft gefloten voor een UMV4. Volgens de scheidsrechter zag hij heftigheid in de beweging met het hoofd van appellant. Of dat bewust of onbewust is gebeurd is niet relevant, aldus de scheidsrechter. Wat de scheidsrechter betreft was de beweging meer dan louter het bepalen van positie. Ook geeft de scheidsrechter aan dat er een beoordelaar bij de wedstrijd aanwezig was en dat die beoordelaar de betreffende overtreding niet anders heeft beoordeeld dan de scheidsrechter.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

5. De interpretatie van de spelsituatie door appellant staat tegenover de waarneming van de scheidsrechter. De verklaringen van de trainers van appellant zijn in dezen niet relevant, omdat in de betreffende verklaring is aangegeven dat de trainers niet specifiek naar de betreffende situatie keken omdat de bal daar niet was. Ten aanzien van de verklaring van tegenstander N. merkt de Commissie van Beroep op dat appellant heeft aangegeven dat hij eerst zijn verweer c.q. verklaring aan de tegenstander heeft verzonden en het verbaast de Commissie van Beroep dan ook niet dat de verklaring van de tegenstander veel lijkt op de verklaring van appellant. De verklaring van de tegenstander zal de Commissie van Beroep dan ook niet als zijnde doorslaggevend in aanmerking nemen. Voor de Commissie van Beroep is ook niet van belang dat appellant heeft aangegeven dat hij nog niet gewend was aan het betreffende waterpoloniveau en dat hij heeft toegepast hetgeen hij op de trainingen heeft geleerd. Appellant geeft immers ook zelf aan dat hij al meer dan vijftien jaar waterpolo beoefent.
6. Wat voor de Commissie van Beroep wel relevant is, zijn de duidelijke beschrijvingen van de door appellant verrichte handeling in zowel het rapport van de scheidsrechter als hetgeen de scheidsrechter ter zitting heeft

aangegeven. De Commissie van Beroep volgt dan ook de beslissing van de scheidsrechter en heeft geen reden om aan die beslissing te twijfelen. Ook wat de Commissie van Beroep betreft heeft appellant zich schuldig gemaakt aan het geven van een kopstoot. De Commissie van Beroep handhaaft de door de Tuchtcommissie opgelegde onvoorwaardelijke straf van acht wedstrijden, maar ziet niet in waarom ook nog twee wedstrijden voorwaardelijk zouden moeten worden opgelegd.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

6. a. De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie d.d. 23 november 2018 voor wat betreft de opgelegde onvoorwaardelijke straf van acht wedstrijden. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 23 november 2018 voor zover die uitspraak betrekking heeft op de opgelegde voorwaardelijke straf.
- b. De opschorting van de straf wordt met ingang van 4 januari 2019 opgeheven.
- c. De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot en bijdrage van € 29,60 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging ZVVS te belasten.

Nieuwegein, 2 januari 2019.

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter
F.A.W.P. van Lierop, lid
mr. J. Anema, fungerend secretaris